

SMOLIVECKÝ MĚSÍČNÍK

*měsíčník obcí Mladý Smolivec,
Starý Smolivec, Radošice, Budislavice a Dožice*

Starý Smolivec oslavil 600. výročí od první písemné zmínky

Jak všichni dobře víte, obec Starý Smolivec oslavila 600. výročí od první písemné zmínky o obci. Předcházely tomu důkladné přípravy, aby vše bylo perfektně naplánované. Do příprav se zapojili hlavně místní hasiči a samozřejmě obecní úřad. Sháněly se materiály, fotografie, uklízelo a natíralo se. Hasiči si připravili pochod a slavnostní akt – pokládání věnce, ale abych nepředbíhal ...

Po pouťové zábavě, tj. 15. září 2013, se všichni pomocníci a organizátoři sešli před zámečkem ve Starém Smolivci, aby postavili stany a připravili vše potřebné. Hasiči nezapomněli ještě naposled zkusit pochod s pokládáním věnce. Před obědem se rozjeli domů na nedělní oběd a úderem jedenácté hodiny dopolední byli všichni a vše připraveno.

Akce začínala dvanáctou hodinou, kdy začali přicházet první rodáci a přátelé obce, něco kolem čtyř set. Každý přítomný měl možnost zapsat se do kroniky a dostat pamětní list. Dále byla možnost nahlédnout do kronik, zakoupit pouťové koláče, samozřejmě ....

Pokračování na 4. straně

600. VÝROČÍ
STARÉHO
SMOLIVCE

POUŤOVÁ
ZÁBAVA STARÝ
SMOLIVEC

JAK SI STOJÍ NAŠI
FOTBALISTÉ NA
ZAČÁTKU
PODZIMU?

KARAOKE PÁRTY
VE STARÉM
SMOLIVCI

HASIČKY NA
OKRESNÍM KOLE

MAS

Okresní kolo v klasické soutěži SDH

Jelikož se náš tým na okrskovém kole v Radošicích umístil na 3. místě, automaticky to znamenalo postup do okresního kola. Všechny jsme s tím souhlasily, takže nám nic nebránilo v tom, abychom se na „okres“ vydaly, stejně jako minulý rok. A kdy a kam, že jsme to vlastně jely? Letošní okresní kolo SDH se konalo 7. září v Sedlišti (jak tomu bylo i minulý rok). Ovšem oproti loňskému roku jsme z našeho okrsku nejely reprezentovat jenom my - „Mladosmolívačky“ a „Mladosmolíváci“, ale další posilou byly hasičky z Dožic.

Začátek tohoto klání proběhl v 9:00 - společným nástupem všech soutěžních družstev. Všechny soupeřky jsme si pečlivě změřily a prohlédly. Nečekala jsem, že letošní účast bude tak velká. Letošní „okres“ si nenechalo ujít sedm ženských družstev - z Vrčeně, Dnešic, Čížic, Ždírcce, Přešina a samozřejmě my a holky z Dožic. A jedenáct družstev mužů - z Polánky, Ždírcce, Dnešic, Mileč, Čížkova, Čížic, Nebílovského Borku, Přešina, Nepomuka, Hradištské Lhotky a naši muži, tedy z Mladého Smolivce.

První disciplína byla samozřejmě štafeta. Jako první své síly změřila ženská družstva, náš tým startoval štafetu s pořadovým číslem pět. Dožické hasičky běžely štafetu jako šesté. Po dokončení oprav všech ženských družstev následovaly štafety mužů. Po doběhnutí posledního mužského družstva všechny potěšila přestávka na doplnění tekutin (alko i nealko) a na naplnění našich hladových bříšek. Hned po přestávce se začalo s útoky ženských družstev. Naše družstvo přišlo na řadu opět páté a musím říct, že i když už jsme na okrese byly podruhé, stejně jsme byly nervózní. Ale zazněl výstřel a každá jsme dělaly to, co umíme a daly jsme do toho vše. Číslo šest patřilo taktéž dožickým hasičkám. Poslední tým žen uzavřel útoky žen (takže to nejtěžší jsme měly za sebou, odted už jsme se jen kochaly pohledem na ostatní týmy). Hned po ženských útocích přišla řada na muže a jejich útoky. Naši muži přišli na řadu jako osmí a s útokem se statečně vypořádali. Po dokončení útoku posledního týmu nic nebránilo rozhodčím v spočítání časů ze štafet a útoků plus nějaké ty trestné vteřiny. A byl tu poslední bod programu, a to vyhlášení výsledků.

Pokračování z titulní strany

... nějaké jídlo a pití od myslivců, grilovaná kuřata a hlavně publikace vydaná právě k příležitosti setkání rodáků a oslavy výročí.

Po uvítání všech návštěvníků slovem starostky, se vydal slavnostní průvod směrem k pomníku padlých v první a druhé světové válce za účasti zástupců SDH Starého Smolivce. Do pochodu hrála kapela Domažličanka. Následovalo uctění památky, položení věnce a také zazněla státní hymna v podání naší významné občanky, operní pěvkyně, paní Edity Adlerové - Česákové. Průvod se vracel zpět stále za doprovodu Domažličanky a v čele s mažoretkami pod vedením Dany Strnadové.

Všichni návštěvníci vyslechli informace o současnosti obce, ale také velmi obsáhlé a zajímavé povídání o historii nejen naší vesničky, ale i širokého okolí z úst pana Karla Kabátníka. Z rukou místostarosty, Jana Spoura, byl předán pamětní talíř s poděkováním za přínos a za shromažďování historických dat o obcích Mladého Smolivce. Bohužel začalo mírně pršet, ale to nerozhodilo mažoretky, která svým vystoupením po přednášce pana Kabátníka mračna rozehnala, a všichni lidé se mohli rozejít na další stanoviště. Na těchto stanovištích bylo připraveno mnoho fotografií, kronik a dalších zajímavých pozoruhodností, které stály za zhlédnutí.

Jedním takovým stanovištěm byla mateřská škola. Zde jste si mohli prohlédnout celou školku, fotografie starší i novější, nebo jen prostě zavzpomínat. Další zastávkou byla hasičárna, kde byla velká výstava fotografií z různých akcí historie naší obce. Lidé se u fotografií pozastavovali a vzpomínali. V Nivicích měli myslivci připravenou nádhernou výstavu. Byly zde vidět trofeje, paroží a spousta jiného. Zde jste si mohli dát pivíčko, nebo i něco tvrdšího. Lidé také mohli zajít na fotbalové hřiště, kde se konal zápas Starý Smolivec „B“ proti Dobřanům, a že toho ke koukání bylo.

Od čtyř hodin se rozezněla na dvoře u záměčku Domažličanka, která hrála rodákům až do večera. Oslavy se myslím vyvedly, každý slavil po svém a tak je to správně. Nakonec i to počasí nám krásně vyšlo, ale stejně nejkrásnější na celém dni bylo, jak se lidi potkávali po několika letech a stejně si na sebe vzpomněli a zavzpomínali. Tak příští rok zase v Mladém Smolivci.

Jiří Krejčík

Nejkrásnější místo v našich obcích podle „Mě“

Dnešní článek chci věnovat místu, které podle mě stojí za navštívení. Jedná se o pomník Grigorije Iljiče Pimonoviče. Tento muž byl osobností regionálního odboje. Myslím si, že není třeba přepisovat historii události, které předcházely nešťastnému osudu toho muže. Tuto historii si můžete sami přečíst přímo na informativní tabuli na nové Cyklostezce Formanské stezce. Kdyby přece jenom ještě někdo neměl čas projít si tuto stezku, tak pomník G. I. Pimonoviče se nachází pod vrchem, kde se stala Bitva na Vraždě ze směru Starý Smolivec a pokud půjdete z opačného směru, tedy z Dožic, naleznete pomník hned pod kopcem, kde stojí kaplička Sv. Anny. Z Formanské stezky nevede k pomníku, ukrytém v lese, zrovna viditelná cesta. Musíte projít lesem podél řeky Lomnice, až dojdete k malému kopci, na kterém stojí pomník věnovaný památce G. I. Pimonoviče. K pomníku se ale můžete dostat ještě z hlavní silnice mezi Mladým Smolivcem a Radošicemi. Tam je na pravé straně před kapličkou Sv. Anny, ze směru Mladý Smolivec, lesní cesta, po které budete pokračovat pořád rovně, až dojdete přímo k pomníku. Nebudete muset tolik namáhat svá kolena při výšlapu do kopce, kterému se po této cestě vyhnete.

To jsem Vám lehce nastínila polohu pomníku a teď abych se dostala k tématu, proč jsem si vybrala zrovna toto místo, jako „Nejkrásnější místo našich obcí.“ Já osobně mám ráda tato místa, kde na Vás může dýchnout kus historie a navíc si prohlédnete hezkou krajinu kolem sebe. Nejvíce se však zajímám o historii 2. sv. války a doby po ní. A pomník G. I. Pimonoviče do tohoto období spadá. Do doby než se uskutečnila akce „Zapomenutými místy do historie Smolivecka“ 7. 8. 2010 pořádaná Obecním úřadem, jsem

o tomto místě neměla ani tušení. Tehdy před třemi lety mě toto místo velice zaujalo hlavně svou polohou a smutnou historií, která se s ním spojuje. Vždy, když se k pomníku G. I. Pimonoviče zajdu podívat, mě přepadne úzkost. Přemýšlím nad lidmi, kteří bojovali nebo prosazovali svobodu a museli zemřít kvůli pošetilým rozmarům několika představitelů radikálních ideologií. Tito lidé

mrhali lidskými životy pro vlastní blaho. Bohužel při 2. sv. válce zemřeli i lidé z našich a okolních vesnic. Ale jejich oběť jistě nebyla marná. Já si myslím, že Gregorij Iljič Pimonovič udělal správnou věc, když se nenechal zajmout gestapem, ale raději se sám zastřelil. Je obdivuhodné, že dokázal dva a půl roku přežít v ne zrovna velikém bunkru vykopaném v zemi. Já osobně bych se tam cítila stísněně, ale tak sami můžete posoudit, jak byste se asi cítili Vy.

Historie tohoto místa, ale není jediné, co mě nutí stále se tam vracet. Jde i o okolní přírodu. Řeka Lomnice dodává této osobité krajině příjemný ráz vhodný například na procházky nebo teď na podzim pro sbírání hub. A když budete hodně klidní, tak můžete uvidět i lesní „život“. Mě se například minulý týden poštěstil pohled na krásného a zdravého jelena s jednou velkou a dvěma menšími laněmi po jeho boku, hned kousek od pomníku. Pro mě to byl opravdu neopakovatelný zážitek, vidět tuto rodinku nedaleko od místa, kde jsem stála.

Ne každý má rád tato místa spjatá s nějakou nešťastnou událostí, tomu rozumím. Ale určitě by bylo dobré, kdyby každý z nás, alespoň jednou tuto památku navštívil a to hlavně proto, že je blízko a také pro uctění památky nejen G. I. Pimonoviče, ale také pana Rudolfa Krátkého, který zemřel v Terezíně kvůli Pimonovičově ochraně.

Aneta Slavičková

Pouťová zábava ve Starém Smolivci

Jako každoročně, tak i letos se konala tradiční pouťová zábava ve Starém Smolivci. Tentokrát připadla na sobotu 14. září. K poslechu a tanci hrála, v okolí velmi oblíbená, hudební skupina MINIMAX. A co by to bylo za pouť, kdyby nebyly kolotoče... i ty dorazily.

Po osmé hodině večerní začali chodit první návštěvníci, tombola byla výborně připravená, zazněla první série písniček a objevili se první tanečníci. Po deváté hodině začal prodej tomboly za tradičních 20 Kč za lístek, vytvořila se

fronta a parket se plnil víc a víc. V bohaté tombole jsme mohli vyhrát klobásy, salámy, divoké kachny, divočáka a spoustu dalších hodnotných cen. Velice povedený večer zpestřilo několik „kousků“, ať chtěných nebo nechtěných, v podání některých smoliveckých jedinců. :D

Pomalou a jistě se večer chýlil ke konci, tombola byla rozdaná, kapela zahrála poslední písničku na přání a lidé se začali rozcházet ke svým domovům. Jen několik opožděnců zůstalo až do brzkých ranních hodin. Na celou akci si našlo cestu okolo 200 platících návštěvníků, včetně všech pořádajících myslivců.

Myslím, že se večer povedl na výbornou, chtěla bych poděkovat myslivcům za skvělou tombolu, hospodskému za obsluhu, kapele, všem zúčastněným a doufám, že se sejdem ve stejném počtu i příští rok.

Michaela Nesvedová

Karaoke party a naruby

Netrvalo dlouho a 7. 9. 2013 jsme se opět sešli v KD Starý Smolivec. Jako obvykle večer začal ve 20:00 hod.

Čím byl tento večer výjimečný? Jak už nadpis napověděl, jednalo se o karaoke party. Každý s účastníků si mohl připravit svou oblíbenou písničku a za přítomnosti publika ukázat svůj talent. Musím říci, že se moc odvážlivců nenašlo, ale někteří přece jen ano. Mohli jsme slyšet Stanislava Krejčíka, Karolínu Schneiderovou, která byla odvážná a zazpívala hned dvě písničky a Romana Karlíka, který se toho ujal jako správný organizátor. Dovolte mi, abych tímto všechny pochválila, jak za odvalu, tak za výkony. Bohužel většina nevzala v potaz to, že se mělo přijít s oblečením naruby, což je škoda.

Sál se kolem 22:00 hodiny naplnil, dorazili i mladsmolivečtí hasiči a hasičky, a i když bylo

poznat, že toho mají za celý den hodně za sebou, skvěle se bavili a nechali si zahrát i píseň na přání, u které ukázali své pohybové nadání.

Jak už bylo na plakátu zmíněno, čekala nás opět soutěž, tzv. „čára“. Muži házeli pneumatikou a ženy drobáky, které měly právě u sebe. První místo získal Petr Veselý.

A abych nemluvila jen já, zeptáme se naší nadané zpěvačky Karolíny Schneiderové na to, jak se jí u nás ve Smolivci líbí.

Všimla jsem si, že jsi byla už na dvou akcích, jak se ti líbí?

Akce jsou skvělé, moc se mi líbí styl a nasazení, s kterým do toho organizátoři jdou. Fajn je také tematické sladění každého večera.

Musím se připojit a jen souhlasit, jen je škoda, že mnozí se dle daného tématu neřídí. Organizátorům patří velký dík, že si s každým večerem dají práci a vždy vymyslí něco nového! Co jsi říkala na karaoke párty?

Karaoke párty mě vyloženě nadchla! Musím říct, že mě moc potěšilo, že jsem si zazpívala!

Snad se zbytek odvážlivců neurazí, ale první místo patřilo tentokrát Tobě. Kdybys měla porovnat obě dvě akce, klady, zápory?

Myslím, že obě akce se povedly, nevidím vyloženě nějaké velké rozdíly. U druhé akce se mi líbilo uspořádání techniky a plátna, v sále tak bylo více prostoru pro všechny hosty!

Určitě sis všimla, že každý večer se na sále objevuje něco jiného, ať už diskokoule, mlha nebo helium. Slyšela jsem od některých bohužel i kritiku, z toho důvodu, že večery připomínají diskotéky? Jaký na to máš názor?

Nemyslím si, že by se ze smolivecké music stávala diskotéka, právě naopak. Každý si přijde na své, protože se tu hraje vše od taneční muziky přes rock, metal až po české hity a klasiky. Je pravda, že v dnešní době je těžké zavděčit se všem. Ale tým, který začal tyhle akce pořádat, dělá všechno pro to, aby vykouznil všem hostům úsměv na tváři!

Přesně tak, děkuji za rozhovor a těším se na další setkání na smolivec music ☺.

Veronika Straková

Sychravý podzim našim fotbalistům svědčí

TABULKA

Rk.	Tým	Záp	+ 0 -	Skóre	Body	PK	(Prav)
1.	St. Plzenec	6	4 2 0	16: 6	15	1	(5)
2.	Žichovice	6	3 3 0	14: 9	14	2	(3)
3.	Měčín	6	3 1 2	9: 6	11	1	(4)
4.	Rapid B	6	3 1 2	11: 9	11	1	(1)
5.	Losiná	6	2 3 1	11: 7	10	1	(-3)
6.	Štěnovice	6	2 3 1	10: 8	9		(0)
7.	St. Smolivec	6	2 2 2	9: 9	9	1	(-4)
8.	Pačejev	6	2 2 2	11: 15	9	1	(2)
9.	Strážov	6	2 1 3	13: 15	8	1	(-5)
10.	Hradešice	6	2 1 3	8: 11	8	1	(-2)
11.	Přeštice B	6	2 1 3	14: 12	7		(-2)
12.	Žákava	6	1 2 3	14: 15	6	1	(-4)
13.	Horazďovice B	6	1 1 4	9: 19	5	1	(-5)
14.	Dl. Ves	6	1 1 4	11: 19	4		(-2)

Ačkoliv jsme na začátku zimní sezony, naši fotbalisté si vedou více než dobře. Říká se, nechval dne před večerem, ale já tuším, že výsledky budou stále dobré. Nálada je zápas od zápasu lepší a na fotbalistech je to vidět.

V prvním zápase zimní sezony se starosmolivečtí fotbalisté utkali se Štenovicemi na domácím hřišti ve Starém Smolivci. Prohrou 0:2 zajistili hráči špatnou náladu nejen sobě, ale všem fanouškům, kterých se opět přišlo podívat hodně. Ovšem druhý zápas si hráči zvedli náladu, když výhrou 3:1 porazili Strážov na jejich hřišti. První gól padl hned v prvních patnácti vteřinách a zasloužil se o něj Míra Dušek. Další dva góly dával Honza Strejců. Sestřih těchto gólů můžete vidět na www.youtube.com. Konečně si hráči zvedli náladu a hned další týden se utkali s Přešticemi, kde po remíze 2:2 nakonec vyhráli na penalty a mohli si tak přičíst další dva body v tabulce. V tomto zápase se do brány opět střefoval Míra Dušek a Honza Strejc. Ve čtvrtém kole se Starý Smolivec utkal s Losinou na domácím hřišti a na radě byla další výhra, tentokrát 2:1. Góly v tomto případě dávali bratři Strejcové a posunuli tím svůj tým výš v tabulce.

Příští kolo jsme se utkali s nováčkem této soutěže a to s Horažďovicema B, kteří k nám přistoupili z nižší soutěže. Na hřišti se tentokrát neobjevil Stanislav Krejčík, který si poranil nohu a Pavel Nachtman. Nahradili je hráči jako Petr Arnošt, Filip Růt a Petr Kub. Po remíze 1:1 nakonec Starý Smolivec prohrál na penalty a domů si odvážel jeden bod. Do brány se nestrefil Jiří Růt a bratři Strejcové.

O průběhu zimní sezony Vás budu informovat v dalším čísle. S fanoušky a známými tvářemi se uvidíme na dalších zápasech našeho týmu.

Starý Smolivec „B“

TABULKA

Rk.	Tým	Záp	+ 0 -	Skóre	Body	PK	(Prav)
1.	Střížovice	6	5 0 1	27: 10	15		(3)
2.	Dobřany	6	5 0 1	22: 11	15		(6)
3.	Radkovice	6	4 1 1	19: 11	14	1	(4)
4.	Blovice B	6	3 2 1	20: 12	12	1	(-1)
5.	Zdemyslice	6	3 2 1	17: 10	12	1	(5)
6.	Neurazy	6	3 1 2	14: 17	11	1	(1)
7.	S. Poříčí B	6	3 0 3	12: 14	9		(0)
8.	Záluží	6	2 1 3	16: 18	7		(-2)
9.	S. Smolivec B	6	2 0 4	12: 17	6		(-3)
10.	D. Lukavice	6	2 0 4	14: 21	6		(0)
11.	Merklín B	6	1 1 4	11: 17	5	1	(-5)
12.	Losiná B	6	1 1 4	7: 13	5	1	(-8)
13.	Záhoří	6	1 2 3	10: 23	5		(-4)
14.	Vstíř	6	1 1 4	11: 18	4		(-2)

Veronika Kubová

Členové redakčního týmu:

*Karolína Černá, Aneta Slavičková, Veronika
Straková, Jiří Krejčík, Veronika Kubová,
Michaela Nesvedová*

Klenoty z kamene očima dětí a unikátní pamětní mince s letopočtem 1768-2013

Zásluhou MAS sv. Jana z Nepomuku a římskokatolické farnosti arciděkanství Nepomuk byl v letošním roce obnoven tzv. žinkovský andělíček, jedna socha z cenného barokního souboru celého panteonu od významného sochaře Lazara Widemanna. Stalo se tak díky projektu spolupráce Místních akčních skupin Oživme společně památky a pověsti z míst tajemných a kouzelných za finanční podpory Programu rozvoje venkova ČR, OSA IV. Leader. Dalším výstupem projektu je například soubor publikací s regionálními pověstmi a CD namluveným Otakarem Brouskem starším. K zakoupení jsou tyto knihy spolu s CD v informačních centrech regionu či v plzeňském knihkupectví Chmela na Americké 32.

Na obnovu sochy navázal projekt „Klenoty z kamene očima dětí“, zahájený slavnostním odhalením žinkovského andělíčka dne 28. září 2013, který si klade za cíl výchovu dětí ke kulturně-historickému odkazu. Děti z regionu budou mít během podzimu možnost dozvědět se nejen o významu této památky, zhlédnout tematická divadelní představení, zapojit se literární soutěží či aktivně přispět k záchraně soch, ať již zdobením speciálních Novoročních přání či prodejem limitovaných pamětních mincí s motivem žinkovského andělíčka (100,-Kč/ks), které spolu s přáními již nyní zakoupíte také v informačních centrech regionu (Nepomuk, Spálené Poříčí, Žinkovy). Výtěžek z prodeje putuje ve 100% výši na záchranu zbylých žinkovských soch, nejcennějších soch v exteriéru na jih od Plzně, kterým by jinak v brzké době hrozil definitivní zánik. Takže získáte nejen něco unikátního s vysokou sběratelskou hodnotou, ale rovněž pomůžete dobré věci, pomůžete zachránit tuto jedinečnou památku pro další generace.

MINISTERSTVO
KULTURY

2015

Plzeň 2015
Evropské hlavní
město kultury

Za Mikroregion Nepomucko
Pavel Motejzík

Podpořeno z projektu Plzeň – Evropské hlavní město kultury 2015 za finanční podpory Ministerstva kultury ČR, www.plzen2015.eu

Almanach Prameny 2013-15

Na letošním veletrhu ITEP v Plzni byl představen nový turistický almanach Prameny 2013-15 pro oblast jižního Plzeňska, vydaný MAS sv. Jana z Nepomuku v rámci projektu Skrytá bohatství aneb venkov Plzni, podpořeného v rámci Programu rozvoje venkova ČR, OSA IV. Leader.

Almanach nabízí celkem 15 tipů na výlety od osobností regionu, které nás zavedou mnohdy na dosud neobjevená místa, kde zprostředkují pestrou nabídku „živých“ aktivit a zajímavostí. Jednotlivé výlety doplní více než 200 barevných fotografií na křídovém papíře a také tzv. Perličky regionu - zajímavá místa, ohniska baroka, technické památky či přírodní zajímavosti. Vydán byl v českém, německém a anglickém jazyce. Almanach je k dostání od konce září v infocentrech regionu či v plzeňském knihkupectví Chmela na Americké třídě 32. Doporučená prodejní cena je 120,-Kč.

MAS

PROGRAM ROZVOJE VENKOVA

Za MAS sv. Jana z Nepomuku
Pavel Motejzík

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Tojická hrušeň se vrátí domů

V roce 2007 získala Tojická hrušeň od Nadace partnerství titul Strom hrdina, který má být určen stromům, které s velkou statečností odolávají nepříznivým podmínkám způsobeným nezřídka lidskou činností. Jejich příběhy jsou často dojemné, jejich osud velmi tvrdý, stojí však dál. Zaslouhují si naši pozornost a úctu. Byla to tehdy pro naši obec velmi zvláštní a radostná událost, unikátní tím spíše, že Tojická hruška v té době již nestála...

Přitom rostla na pozemku rodiny Nohových, obývajících naši malebnou vesničku Tojice, zhruba 300

let. Právě členové této rodiny se zasloužili o to, že se strom dožil vysokého věku a vyrostl do krásy. V 50. letech minulého století měla být totiž hrušeň poražena, aby nepřekážela traktorům obdělávajícím okolní pole. V té době probíhaly politické persekuce, ne jeden vzpurný sedlák byl zavřen a jeho půda zabavena. Díky výrazným protestům na úradech a především statečností majitelky byl ale tento jeden strom zachráněn. Okolní meze byly rozorány, zůstal jen jeden malý ostrůvek zeleně uprostřed velkého pole a na něm vzrostlý strom, který dál dával lidem stín i úrodu – Tojická hruška. Místní si hrušeň oblíbili natolik, že si ji zvolili v roce 2006 jako symbol webových stránek. Byla pro ně symbolem toho, že i jednotlivec dokáže mnohdy zázraky, pokud má sílu a vůli.

Hrušeň chtěla již několik let předtím navrhnout do ankety „Strom roku“ místní obyvatelka Martina Krumpholcová, a to v období, kdy byla hrušeň nejkrásnější – v plném květu. Jeden rok však strom nestihla nafotit, další rok byla v porodnici. Až v roce 2007 měla svůj návrh zpracovaný s předstihem a v kalendáři pečlivě vyznačený termín, kdy návrh odeslat. Bohužel v noci z 18. na 19. ledna 2007 přišel orkán Kyrill. Pocuchané střechy v naší obci si obyvatelé nakonec opravili, ale hrušku, kterou orkán vyvrátil, jsme opravit nedokázali. Strom vzal za své, a přesto v tom samém roce získal titul „Strom hrdina“, protože jsme zamáčkli slzy a strom i přes jeho zkázu do soutěže nakonec přeci jen přihlásili.

Čas šel dále a tu a tam někdo prohodil, že by se měl na místo staré hrušky vysadit nový strom. Slova však plynula jako voda a nepřešla v skutky, a každým rokem je tak zelený ostrůvek, na kterém původní strom stál, těžkou technikou ukrajován. Dnes je z něj dochován již jen poslední malý cíp, který připomíná příběh Tojické hrušně. A tento stav konečně zavdal příčinu aktivního konání, zpracování a podání projektu do Nadace VIA.

V září letošního roku byl celý projekt, nazvaný „Dýcháme za Tojickou hrušeň“, Nadací VIA podpořen v rámci Fondu místních iniciativ a v příštím roce se tak v obci Tojice odehraje celá řada akcí, které se kladou za cíl nejen výsadbu vzrostlé hrušně na původním místě, ale také kultivaci přilehlé lipové aleje dobrovolnickou prací, tematické přednášky či vytvoření speciálního landartového díla z kmene letošní májky, na kterém budou vtisknuty dlaně všech obyvatel naší obce. Chceme totiž, aby tento neobyčejný příběh pokračoval dále nejen díky nám, ale také díky Nadaci VIA a dalším partnerům našeho projektu.

*Za OS Pod Zelenou Horou
Pavel Motejzík*

